

**КАНДИДАТУРА НА КОНКУРС ЗА ПРЕДЛАГАЊЕ
КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНОВЕ УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ
МЕДИЈСКЕ УСТАНОВЕ РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ
Објављеног у Службеном гласнику РС дана
28.11.2015. године**

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 14. 12. 2015			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	-33	84/15-45	

Предато - 14. 12. 2015.

КОНКУРС ЗА ПРЕДЛАГАЊЕ КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНОВЕ УО ЈМУ РТС САВЕТА
РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ РС СРБИЈЕ, објављен у
Службеном гласнику РС дана 28.11.2015. године, број 97/15

КАНДИДАТ: ДРАГАН РАДЕНОВИЋ, вајар, професор на
Факултету примењених уметности

Контакт : + [REDACTED]

e-mail [REDACTED]

Адреса [REDACTED], Београд

ПРЕДЛАГАЧ: СРПСКИ КРИВАК - Удружење „Српски кривак“
је добровољно, неполитичко и непрофитно удружење грађана, са
седиштем у Београду, које је основано ради окупљања, дружења и
сарадње слободно мислећих, угледних и успешних људи са циљем
афирмације аутентичних достигнућа у области културе, науке,
уметности, спорта, новинарства, привреде Србије.

КОНТАКТ:

Адреса: Николе Добровића 32/10, 11077 Нови Београд, Србија

Телефон бр: + 381 11 3950 841

e-mail office@krivak.rs

<http://www.krivak.rs>

УДРУЖЕЊЕ "СРПСКИ КРИВАК"

Бр. 15/2015

14.12. 20 15 год.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
РЕГУЛАТОРНО ТЕЛО ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ
Трг Николе Пашића 5, Београд

ПРЕДМЕТ: ПРЕДЛОГ КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА РТС

Поштовани,

Предлажемо проф. др Драгана Раденовића из Београда, истакнутог српског вајара, филозофа и педагога, као кандидата за новог члана Управног одбора Јавне медијске установе „Радио телевизија Србије“ (РТС).

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

Драган Радивоја Раденовић је рођен у Сарајеву 12. априла 1951. године. Дипломирао је право и завршио Факултет примењених уметности, Одсек вајарство, у Београду. Магистар је уметности и доктор филозофије. Има почасни докторат наука из области заштите човекових интелектуалних способности. Једини је Србин инострани члан чувене Руске државне академије уметности (Императорске академије), коју је 1757. године основала императорка Катарина Велика. Члан је УЛУС-а од 1980. године и више стручних удружења.

Поред бављења аутентичном скулптуром препознатљивог ликовног израза, професор Драган Раденовић је предавао основну вајарску дисциплину моделовање на престижним високим школама у САД, Русији и Европи и на Факултету примењених уметности у Београду. Излагао је на више од 200 групних и колективних изложби у земљи и иностранству, а имао је 21 самосталну изложбу.

Учествовао је на јавним конкурсима где је добијао награде и признања за свој рад. Више награђених радова је реализовао у природној величини у бившој Југославији, Србији, САД, Русији, Венецуели, Јужној Кореји... Његове скулптуре налазе се у јавним просторима у Београду, Кикинди, Ужицу, Апатину, Нишу, Цељу, Љубљани, Вашингтону, Бостону, Њујорку, Кејп Коду, Паризу, Сеулу итд.

Radenović Dragan

O: Vajar, profesor na Fakultetu primenjenih umetnosti

B: Sarajevo, 12.04.1951. P: Radivoje i Randija;

MS: Dragica Radenović, profesor ruskog jezika i književnosti;

Ch: Čerke Nataša, slikarka; Jelena, glumica.

GrA: Radenovići su jedno od najstarijih srpskih bratstava, koji i danas čuvaju tragove svog porekla i neguju međusobne odnose. Bili su ktitori i čuvari manastira Visoki Dečani i mnogih drugih sakralnih objekata kulture. Knez Pavle Radenović je bio velmoža Srebrenice i teritorije do Dubrovnika.

E: Posle završene Srednje tehničke škole u Beogradu, diplomirao je pravo i vojno-bezbednosne nauke. Visoko likovno obrazovanje stekao je na Fakultetu primenjenih umetnosti. Magistar je umetnosti (Svetska obrazovna organizacija Njujork, SAD) i doktor nauka o umetnosti (Filozofski fakultet državnog Univerziteta u Moskvi) čiji je doktorsku disertaciju nostrifikovala komisija Univerziteta umetnosti u Beogradu.

Ca: Osamdesetih godina prošlog veka radio je u ateljeu Dušana Džamonje i ateljeu Henrija Mura gde je povećavao skulpture ovih umetnika od razmera skice do prirodne veličine.

Pored bavljenja autentičnom skulpturom prepoznatljivog likovnog izraza bavi se i pedagoškim radom. Predaje osnovnu vajarsku disciplinu – modelovanje – na prestižnim visokim školama u SAD, Rusiji i u Evropi, kao i na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu.

WaCW: Izlagao je na više od 200 grupnih i kolektivnih izložbi u zemlji i inostranstvu, a imao je 23 samostalne izložbe. Više nagrađenih radova na javnim konkursima realizovao je u prirodnoj veličini u bivšoj Jugoslaviji, Srbiji, SAD, Rusiji, Venecueli, Južnoj Koreji na otvorenim prostorima u monumentalnim dimenzijama.

Njegove skulpture nalaze se u javnim prostorima u Beogradu, Kikindi, Užicu, Apatinu, Nišu, Celju, Ljubljani, Vašingtonu, Bostonu, Njujorku, Kejp Kodu, Parizu, Seulu, i drugim gradovima. Mnogi muzeji, galerije i privatne kolekcije poseduju njegove radove. O njegovom radu i rezultatima pišu istoričari umetnosti, likovni kritičari, likovni teoretičari i vodeći domaći i filozofi iz inostranstva. Napisao je knjigu „Kulturno nasleđe islama“ i „Umetnost dizajna XX veka“.

Atelje i park skulptura vajara Radenovića nalaze se na Ciganskom brdu iznad Grocke, pored Beograda. Neka od značajnijih dela su: Skulptura-portret glumca Kirka Dagleasa (1979);

skulptura „Okol svevideće“, (1979/ 2009); skulptura-portret pisca Alberta Moravija u Udruženju književnika Italije (1980); monumentalna skulptura „Plamen“, visine 15 metara u nerđajućem čeliku, na ulazu u Kikindu (1981); skulptura „Negativni proktor“ u parku u Jonšepingu, Švedska (1984); portret Grejs Keli, princeze od Monaka, dvorac princa Renijea, Monako (1985); polufigura Vinstona Čerčila, dvorac porodice Marlboro, Engleska (1986); „Njihove stolice“, skulpture posvećene glumcima Zoranu Radmiloviću, Slobodanu Aligrudiću i Cici Peroviću u Srpskoj kafani u Beogradu (1986); polufigura tenora Lučijana Pavarotija, rezidencija porodice Petarka, Njujork (1987); Stakleni krst za crkvu Sv. trojice, Vuster, Masačusec (1987); skulptura-portret vođe studentskog pokreta Abi Hofmana, fondacija „Hofman“, Njujork (1989); skulptura „Žena mislilac“, sedište Nacionalne organizacije žena, Njujork (1990); skulptura-portret filozofa Vilarde Ven Ormana Kvajna na Filozofskom fakultetu Harvard univerziteta, Kembridž, Masačusec (1990); skulptura-portret filozofa Vilarde Ven Ormana Kvajna, Nacionalna galerija portreta SAD-a, Smitsonian institucije, Vašington (1991); skulptura-portret cara Nikolaja II, Jekaterinaburg, Rusija (1994); bista generala Dragoljuba Mihajlovića, Skupština grada Čikaga i Srpski kulturni centar u Vindzoru, Ontario, Kanada, (1995); „Minotaurus i njegova ljubavnica“ skulptura u kampusu Ujedinjenih nacija, Ženeva (1999); skulptura „Obelisk čoveku“, visina 4m, Bratislava, Slovačka (2000); skulptura „Slikar“, Celje, Slovenija (2004); skulptura „Mundijalist“, Beograd (2006); skulptura „Morska djeva“, visina 8m, Apatin (2009); skulptura „Lebdeći Tesla“ u centralnom parku u Apatinu (2010) i ispred Skupštine grada Užice (2015); monumentalna skulptura-portret u čast „Milanskog edikta“ u Nišu (2013); predlog-model skulpture Stiva Džobsa po narudžbi „Apple“-a, za Kupertino, Kulaforinija; skulptura „Majka Božija sa Hristom“ u Beogradskoj nadbiskupiji i u manastiru na Cetinju (2014); skulpture za godišnje nagrade: PRESS Akademije u Holivudu „Meri Pikford“ koja se dodeljuje za glumačko životno delo i „Nikola Tesla“ za inovacije u filmu, televiziji i elektronskim medijima; portret pisca Danila Kiša (2015); najmanji spomenik najvećem geniju nauke Nikoli Tesli, portret visine 6cm u Sremskim Karlovcima (2015)...

CaSA: Snimljeno je više kratkometražnih i dugometražnih dokumentarnih filmova i TV emisija o delima i postupku rada ovog poznatog stvaraoca. On je autor novog likovnog postupka u kome njegovo umetničko delo sačinjavaju i materijalni artefakti iz prošlosti i savremene stvarnosti.

U teoriji umetnosti taj pristup stvaranja skulpture nazvan je „ananda“ po mitološkom biću koje je prisutno u mnogim njegovim delima. U okvirima svog širokog interesovanja piše i objavljuje naučne radove i eseje u domaćoj i inostranoj stručnoj štampi i javnim glasilima iz oblasti filozofije, aktuelnih društvenih zbivanja i teorije umetnosti.

Aw: Učestvovao je na javnim konkursima gde je dobijao i priznanja za svoj rad. Jedna od devet prvih nagrada na UNESCO-vom konkursu za fontanu u Kopenhagenu, Danska 1983; prva nagrada za spomenik učesnicima u tri rata „Vrata slave“ za Draper park u Milfordu,

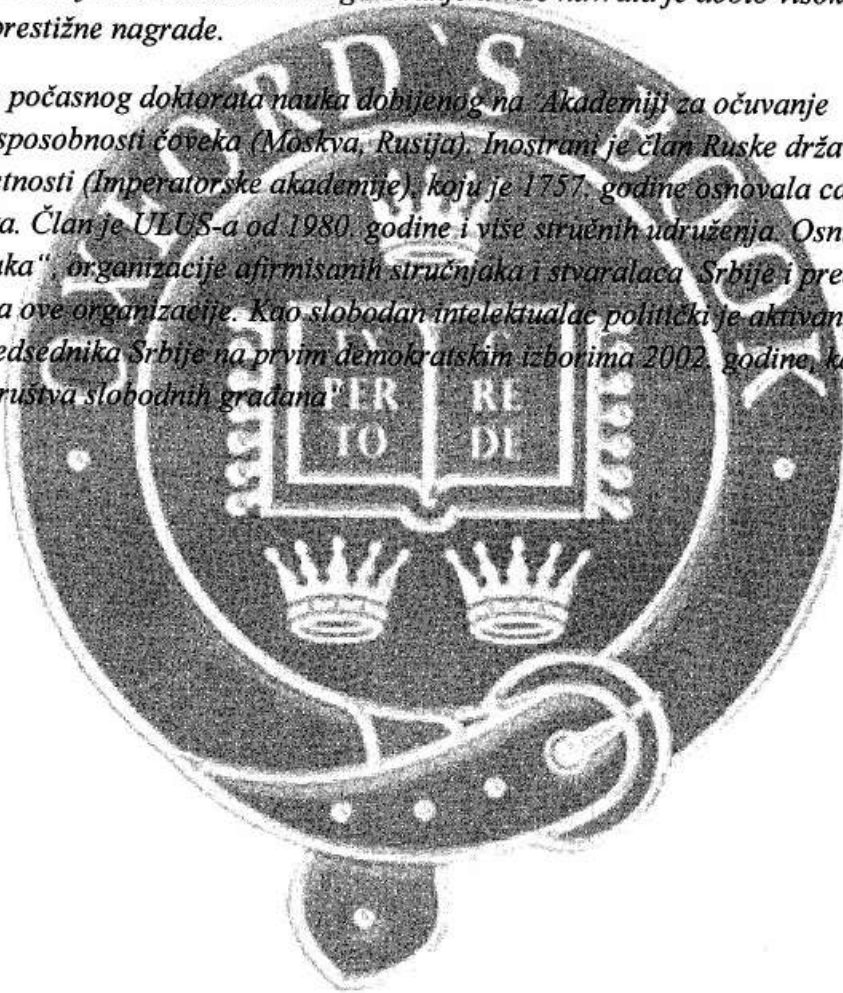

Masačusets, SAD, 1989; godišnja nagrada za skulpturu u konkurenciji od oko 4000 izlagača na strogo selektivnoj izložbi „umetnost u glavnom gradu“,

Grand Palais, Pariz, Francuska, 2010; „Tejlor“ fondacija dodeljuje samo jednu nagradu svake godine, a dobitnici su najveći vajari u istoriji svetske skulpture. Novinari pariskih pisanih medija nazvali su ga „Raden“ u znak priznanja srpskom umetniku. Od tada ga tako oslovljavaju. Dobitnik je i nagrade na konkursu povodom 300 godina Ruske flote u Sankt Peterburgu 1996.

Za svoj stručni rad i javno i društveno angažovanje u više navrata je dobio visoka odlikovanja i prestižne nagrade.

Me: Nosilac je počasnog doktorata nauka dobijenog na Akademiji za očuvanje intelektualnih sposobnosti čoveka (Moskva, Rusija). Inostrani je član Ruske državne akademije umetnosti (Imperatorske akademije), koju je 1757. godine osnovala carica Katarina Velika. Član je ULUS-a od 1980. godine i više stručnih udruženja. Osnivač je i „Srpskog krivaka“, organizacije afirmisanih stručnjaka i stvaralaca Srbije i predsednik je kulturnog kluba ove organizacije. Kao slobodan intelektualac politički je aktivan, a bio je kandidat za predsednika Srbije na prvim demokratskim izborima 2002. godine, kao predsednik „Društva slobodnih građana“.

- Обавештења и активности
- Удружење
- Организација
- Чланови**
- Награда Српски Кривак
- Галерија
- Контакт
- Линкови
- Шарена страна

Чланови Удружења

Редовни и почасни чланови

Удружење "Српски Кривак" има редовне и почасне чланове. Како се постаје члан Удружења описано је на дну странице.

Редовни чланови удружења Српски Кривак:

Рбр	Име и презиме	Пребивалиште
1	<u>Александар Милетић, новинар и публициста</u>	Београд
2	<u>Проф. др Александар Петров</u>	Београд
3	<u>Проф. др Александар Седмак</u>	Београд
4	<u>Проф. др Александар Цветановић</u>	Београд
5	<u>Александра Ђокић, дипл.ек.</u>	Београд
6	<u>Доц. др Александра Лабус</u>	Београд
7	<u>Александра Падров, професорка соло певања</u>	Хртковци
8	<u>Амфилохије Радовић, митрополит СПЦ</u>	Цетиње
9	<u>Андреа Вукоманов, менаџер</u>	Београд
10	<u>Др Биљана Јокић, психолог</u>	Београд
11	<u>Биљана Миљковић, менаџер</u>	Београд
12	<u>Биљана Петковић, вокална солисткиња</u>	Београд
13	<u>Биљана Петровић, дипл.ек.</u>	Београд
14	<u>Бобан Ковачевић, новинар-мастер</u>	Београд
15	<u>Божидар Николић, професор физичког васпитања</u>	Београд
16	<u>Проф. др Божидар Раденковић</u>	Београд
17	<u>Бојана Кржалић, дипл. инж. шум.</u>	Београд
18	<u>Проф. др Борис Владимирович Прыкин, академик</u>	Москва
19	<u>Борислав Бора Ивков, шаховски велемајстор</u>	Београд
20	<u>Борислав Бора Станковић, кошаркашка легенда</u>	Београд
21	<u>Бранислав Божовић, геолог</u>	Београд
22	<u>Бранислав Добросављевић, дипл. инж. ел.</u>	Београд
23	<u>Проф. др Бранислав Јованић</u>	Београд
24	<u>Бранислав Остојић - Бане Ексер, музичар</u>	Београд

25	<u>Проф. др Бранислав Тодоровић</u>	Београд
26	<u>Братислав Бата Ђорђевић, кошаркашки тренер</u>	Београд
27	<u>Велимир Бата Живојиновић, глумац</u>	Београд
28	<u>Проф. др Вељко Милутиновић</u>	Београд
29	<u>Проф. Вера Миланковић, композитор и пијаниста</u>	Београд
30	<u>Весна Димић Илић, вокална солисткиња</u>	Београд
31	<u>Проф. др Владимир Милачић</u>	Београд
32	<u>Вук Рашовић, цудиста</u>	Београд
33	<u>Проф. др Гордана Вуњак Новаковић, академик САНУ</u>	Њујорк
34	<u>Гордана Симић Јелић, дипл. инж. орг. рада</u>	Београд
35	<u>Гордана Станић Младеновић, дипл. инж. маш.</u>	Београд
36	<u>Данило Даниловић, композитор</u>	Београд
37	<u>Проф. др Дејан Милојичић</u>	Пало Алто (САД)
38	<u>Дијана Ивановић, новинар</u>	Београд
39	<u>Проф. др Добривоје Михаиловић</u>	Аранђеловац
40	<u>Драган Ђурић, економиста</u>	Београд
41	<u>Драган Крецуљ, доктор техничких наука</u>	Београд
42	<u>Драган Милановић, др стоматологије</u>	Београд
43	<u>Проф. др Драган Раденовић</u>	Гроцка
44	<u>Драган Милеуснић, вајар</u>	Београд
45	<u>Драгана Пешић Левић, менаџер</u>	Београд
46	<u>Мр Драгана Стевовић, дипл. психолог</u>	Београд
47	<u>Душан Гојгић, дипл. инж. ел.</u>	Београд
48	<u>Ђорђе Матејић, апсолвент</u>	Београд
49	<u>Ђорђе Миловановић, менаџер</u>	Београд
50	<u>Жаклина Кочовић, економиста-мастер</u>	Београд
51	<u>Проф. др Жарко Видовић</u>	Београд
52	<u>Мр Живорад Лазић, дипл. инж. саобр.</u>	Београд
53	<u>Живорад Жика Николић, новинар</u>	Београд
54	<u>Прим. др sci. мед. Злата Адамов</u>	Београд
55	<u>Проф. Злата Малеш, пијаниста</u>	Београд
56	<u>Проф. др Зоран Бојковић</u>	Београд
57	<u>Др Зоран Бундало, проф. струковних студија</u>	Београд
58	<u>Проф. др Зоран Ђорђевић</u>	Бостон
59	<u>Зоран Љубичић, дипл. инж. ел.</u>	Амстердам
60	<u>Зоран Симанић, дипл. инж. грађ.</u>	Београд
61	<u>Доц. др Зорица Богдановић</u>	Београд
62	<u>Зорица Марковић, новинар</u>	Београд
63	<u>Др Зорица Милановић, проф. струковних студија</u>	Београд
64	<u>Зорица Панић, новинар</u>	Београд
65	<u>Ивана Миленковић, архитекта-мастер</u>	Београд
66	<u>Мр Игор Стојић, антрополог</u>	Београд
67	<u>Проф. др Јасмина Вујић</u>	Беркли (САД)

68	<u>Јелена Божовић, новинарка</u>	Ужице
69	<u>Јелена Иванишевић Пауновић, глумица-мастер</u>	Штокхолм
70	<u>Јован Адамов, композитор и диригент</u>	Нови Сад
71	<u>Лазар Гроздановић, одбојкашки тренер</u>	Београд
72	<u>Лазар Лечић, кошаркашки тренер</u>	Скопље
73	<u>Лаура Барна, књижевница</u>	Београд
74	<u>Проф. др Љиљана Клисић</u>	Београд
75	<u>Љиљана Петровић, дипл.ек.</u>	Београд
76	<u>Мр Љубица Пећарски, академски сликар</u>	Београд
77	<u>Проф. др Љубиша Тописировић</u>	Београд
78	<u>Љубомир Манасијевић, мелод српски, појац и композитор</u>	Београд
79	<u>Проф. др Маја Волк</u>	Београд
80	<u>Марија Јелић, студент ЕТФ</u>	Београд
81	<u>Проф. др Марија С. Тодоровић</u>	Београд
82	<u>Маријана Бјековић, дипл.биолог</u>	Београд
83	<u>Проф. др Маријана Деспотовић Зракић</u>	Рума
84	<u>Марина Радосављевић, дипл.ек.</u>	Београд
85	<u>M.Sc. Marina Vela Nuñez</u>	Фиренца
86	<u>Др Марко Вулић, проф. струковних студија</u>	Београд
87	<u>Проф. др Masayuki Iwata, академик САНУ</u>	Токијо
88	<u>Матија Бећковић, академик САНУ</u>	Београд
89	<u>Проф. др Милан Димитријевић</u>	Београд
90	<u>Проф. др Милан Распоповић</u>	Београд
91	<u>Милан Стеванчевић, дипл.инж.ел.</u>	Београд
92	<u>Милан Ћирковић, дипл.ек.</u>	Београд
93	<u>Мр Милица Јовановић</u>	Београд
94	<u>Милица Стојадиновић, одбојкашица</u>	Београд
95	<u>Милко Грбовић Грмилко, писац</u>	Београд
96	<u>Милован Матијевић, дипл.инж.ел.</u>	Београд
97	<u>Проф. др Милован Митровић</u>	Београд
98	<u>Милорад Јевђовић, дипл.инж.технол.</u>	Лучани
99	<u>Проф. Миодраг Живковић, вајар</u>	Београд
100	<u>Миодраг Иванишевић, академски графички дизајнер</u>	Београд
101	<u>Миодраг Јелић, академски сликар</u>	Београд
102	<u>Миодраг Кастратовић, учитељ плеса</u>	Београд
103	<u>Др Мира Зарић, научни сарадник</u>	Београд
104	<u>Миријана Кедл Бижић, предузетник</u>	Београд
105	<u>Проф. др Мирко Зуровац</u>	Београд
106	<u>Мирослав Лазански, новинар</u>	Београд
107	<u>Мирослав Станковић, дипл.инж.пољ.</u>	Београд
108	<u>Момир Гајић, дипл.ек.</u>	Београд
109	<u>Проф. др Нада Костић</u>	Београд

110	<u>Недељко Тодоровић, дипл. метеоролог</u>	Београд
111	<u>Ненад Маринковић, дипл. инж. ел.</u>	Београд
112	<u>Мр Никола Докмановић, дипл. инж. саобр.</u>	Београд
113	<u>Проф. др Обрад Зелић</u>	Београд
114	<u>Проф. др Олга Цветановић</u>	Београд
115	<u>Оливера Катарина, глумица и вокални солиста</u>	Београд
116	<u>Проф. др Петар Кочовић</u>	Београд
117	<u>Пеца Петровић Марш, дипл. инж. маш.</u>	Београд
118	<u>Предраг Милорадовић, менаџер</u>	Београд
119	<u>Проф. др Предраг Ристић, архитекта</u>	Београд
120	<u>Радмила Каталина Кети, економиста</u>	Београд
121	<u>Проф. др Радмило Петровић</u>	Београд
122	<u>Проф. др Радмило Рончевић</u>	Београд
123	<u>Радован Марковић, дипл. инж. ел.</u>	Београд
124	<u>Радоје Ђукић, дипл. инж. маш.</u>	Београд
125	<u>Проф. др Радомир Михајловић</u>	Њујорк
126	<u>Проф. др Рајко Буквић</u>	Београд
127	<u>Ранко Бошњак, информатичар</u>	Нови Сад
128	<u>Сања Панфилов, професорка књижевности</u>	Сремски Карловци
129	<u>Саша Боројевић, менаџер</u>	Београд
130	<u>Др Светлана Анђелић, проф. струковних студија</u>	Београд
131	<u>Светлана Стевић Вукосављевић, вокални солиста</u>	Београд
132	<u>Проф. др Сениша Боровић</u>	Београд
133	<u>Славица Берић, новинар</u>	Београд
134	<u>Мр Славко Николић, оперски певач</u>	Београд
135	<u>Проф. др Слободан Петровић</u>	Београд
136	<u>Слободан Спасовић, дипл. инж. технол.</u>	Чачак
137	<u>Снежана Божић, дипл. инж. орг. наука</u>	Београд
138	<u>Снежана Јандрлић Момчиловић, вокална солисткиња</u>	Београд
139	<u>Снежана Кирин, доктор техничких наука</u>	Нови Сад
140	<u>Снежана Марковић Лазаревић, дипл. инж. технол.</u>	Београд
141	<u>Мр Срђан Огњановић, дипл. математичар</u>	Београд
142	<u>Проф. др Станислав Пејовић</u>	Торонто
143	<u>Станко Стојиљковић, новинар и публициста</u>	Београд
144	<u>Мр Стеван Ковачевић, дипл. економиста</u>	Београд
145	<u>Мр Сузана Шуваковић Савић, оперска првакиња</u>	Београд
146	<u>Татјана Тања Петровић, каратиста</u>	Београд
147	<u>Проф. др Тијана Мандић</u>	Београд
148	<u>Проф. др Хаџи Димитрије Панфилов, естетски хирург</u>	Сремски Карловци
149	<u>Хаџи Душан Каличанин, дипл. инж. ел.</u>	Београд

150	<u>Хаџи Зоран Мрђеновић, мултимедијални уметник</u>	Париз-Београд
151	<u>Чедо Филиповић, камерман</u>	Београд
152	<u>Чедомир Жеравица, привредник</u>	Ново Милошево

Почасни чланови удружења Српски Кривак:

Рбр	Име и презиме	Пребивалиште
1	<u>Проф. др Владимир Брусић</u>	Астана-Казахстан
2	<u>Jean-Christophe Buisson, историчар, писац и новинар</u>	Париз
3	<u>Никола Лазић</u>	Селевац
4	<u>Ранко Поповић</u>	Тијање

Преминули чланови удружења Српски Кривак:

Рбр	Име и презиме	
1	<u>Драгослав Лазић</u>	1961-2010
2	<u>Душан Бошњак</u>	1949-2012
3	<u>Милутин Дамјановић - Ине</u>	1938-2015
4	<u>Ранко Жеравица</u>	1929-2015

САВЕТУ РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ РС

Поштовани,

САГЛАСАН САМ и **ПРИХВАТАМ** кандидатуру за члана Управног одбора ЈМУ Радио -телевизије Србије, поводом Конкурса објављеног у Службеном гласнику бр 97/15, дана 28.11. 2015.године.

Уз писану сагласност о прихватању кандидатуре прилажем:
- Изјаву да не постоје сметње из члана 17.
Закона о јавним медијским сервисима РС
- радну биографију са образложењем

У Београду 14.12. 2015.

Кандидат
проф.др Драган Раденовић, вајар

САВЕТУ РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ РС

Поводом вашег Конкурса за предлагање кандидата за чланове Управног одбора ЈМУ Радио-телевизије Србије, у складу са пропозицијама Конкурса

ИЗЈАВЉУЈЕМ

Да нисам носилац никаквих јавних функција, нити функција у некој политичкој странци; нисам запослен у ЈМУ РТС а нисам ни лице чије би чланство у УО ЈМУ РТС могло да доведе до сукоба интереса у складу са прописом који регулише спречавање сукоба и интереса при обављању јавне функције.

Изјаву дајем у складу и зарад испуњења прописаних пропозиција Конкурса на који се јављам и у друге се сврхе ова *изјава* не може користити.

У Београду, 14. 12. 2015.

Драган Раденовић, вајар и професор
Факултета примењених уметности

Radenović Dragan

O: Vajar, profesor na Fakultetu primenjenih umetnosti

B: Sarajevo, 12.04.1951. P: Radivoje i Randžija;

MS: Dragica Radenović, profesor ruskog jezika i književnosti;

Ch: Čerke Nataša, slikarka; Jelena, glumica.

GrA: Radenovići su jedno od najstarijih srpskih bratstava, koji i danas čuvaju tragove svog porekla i neguju međusobne odnose. Bili su ktitori i čuvari manastira Visoki Dečani i mnogih drugih sakralnih objekata kulture. Knez Pavle Radenović je bio velmoža Srebrenice i teritorije do Dubrovnika.

E: Posle završene Srednje tehničke škole u Beogradu, diplomirao je pravo i vojno-bezbednosne nauke. Visoko likovno obrazovanje stekao je na Fakultetu primenjenih umetnosti. Magistar je umetnosti (Svetska obrazovna organizacija Njujork, SAD) i doktor nauka o umetnosti (Filozofski fakultet državnog Univerziteta u Moskvi) čiju je doktorsku disertaciju nostrifikovala komisija Univerziteta umetnosti u Beogradu.

Ca: Osamdesetih godina prošlog veka radio je u ateljeu Dušana Džamonje i ateljeu Henrija Mura gde je povećavao skulpture ovih umetnika od razmera skice do prirodne veličine.

Pored bavljenja autentičnom skulpturom prepoznatljivog likovnog izraza bavi se i pedagoškim radom. Predaje osnovnu vajarsku disciplinu – modelovanje – na prestižnim visokim školama u SAD, Rusiji i u Evropi, kao i na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu.

WaCW: Izlagao je na više od 200 grupnih i kolektivnih izložbi u zemlji i inostranstvu, a imao je 23 samostalne izložbe. Više nagrađenih radova na javnim konkursima realizovao je u prirodnoj veličini u bivšoj Jugoslaviji, Srbiji, SAD, Rusiji, Venecueli, Južnoj Koreji na otvorenim prostorima u monumentalnim dimenzijama.

Njegove skulpture nalaze se u javnim prostorima u Beogradu, Kikindi, Užicu, Apatinu, Nišu, Celju, Ljubljani, Vašingtonu, Bostonu, Njujorku, Kejp Kodu, Parizu, Seulu, i drugim gradovima. Mnogi muzeji, galerije i privatne kolekcije poseduju njegove radove. O njegovom radu i rezultatima pišu istoričari umetnosti, likovni kritičari, likovni teoretičari i vodeći domaći i filozofi iz inostranstva. Napisao je knjigu „Kulturno nasleđe islama“ i „Umetnost dizajna XX veka“.

Atelje i park skulptura vajara Radenovića nalaze se na Ciganskom brdu iznad Grocke, pored Beograda. Neka od značajnijih dela su: Skulptura-portret glumca Kirka Daglasa (1979);

skulptura „Oko svevideće“, (1979/ 2009); skulptura-portret pisca Alberta Moravija u Udruženju književnika Italije (1980); monumentalna skulptura „Plamen“, visine 15 metara u nerđajućem čeliku, na ulazu u Kikindu (1981); skulptura „Negativni proktor“ u parku u Jonšepingu, Švedska (1984); portret Grejs Keli, princeze od Monaka, dvorac princa Renijea, Monako (1985); polufigura Vinstona Čerčila, dvorac porodice Marlboro, Engleska (1986); „Njihove stolice“, skulpture posvećene glumcima Zoranu Radmiloviću, Slobodanu Aligrudiću i Cici Peroviću u Srpskoj kafani u Beogradu (1986); polufigura tenora Lučijana Pavarotija, rezidencija porodice Petarka, Njujork (1987); Stakleni krst za crkvu Sv. trojice, Vuster, Masačusec (1987); skulptura-portret vođe studentskog pokreta Abi Hofmana, fondacija „Hofman“, Njujork (1989); skulptura „Žena mislilac“, sedište Nacionalne organizacije žena, Njujork (1990); skulptura-portret filozofa Vilarda Ven Ormana Kvajna na Filozofskom fakultetu Harvard univerziteta, Kembriđ, Masačusets (1990); skulptura-portret filozofa Vilarda Ven Ormana Kvajna, Nacionalna galerija portreta SAD-a, Smitsonijan institucije, Vašington (1991); skulptura -portret cara Nikolaja II, Jekaterinaburg, Rusija (1994); bista generala Dragoljuba Mihajlovića, Skupština grada Čikaga i Srpski kulturni centar u Vindzoru, Ontario, Kanada), (1995); „Minotaurus i njegova ljubavnica“ skulptura u kampusu Ujedinjenih nacija, Ženeva (1999); skulptura „Obelisk čoveku“, visina 4m, Bratislava, Slovačka (2000); skulptura „Slikar“, Celje, Slovenija (2004); skulptura „Mundijalist“, Beograd (2006); skulptura „Morska djeva“, visina 8m, Apatin (2009); skulptura „Lebdeći Tesla“, u centralnom parku u Apatinu (2010) i ispred Skupštine grada Užice (2015); monumentalna skulptura-portret u čast „Milanskog edikta“ u Nišu (2013); predlog-model skulpture Stiva Džobsa po narudžbi „Apple“-a, za Kupertino, Kulaifornija; skulptura „Majka Božija sa Hristom“ u Beogradskoj nadbiskupiji i u manastiru na Cetinju (2014); skulpture za godišnje nagrade: PRESS Akademije u Holivudu „Meri Pikford“ koja se dodeljuje za glumačko životno delo i „Nikola Tesla“ za inovacije u filmu, televiziji i elektronskim medijima; portret pisca Danila Kiša (2015); najmanji spomenik najvećem geniju nauke Nikoli Tesli, portret visine 6cm u Sremskim Karlovcima (2015)...

CaSA: Snimljeno je više kratkometražnih i dugometražnih dokumentarnih filmova i TV emisija o delima i postupku rada ovog poznatog stvaraoca. On je autor novog likovnog postupka u kome njegovo umetničko delo sačinjavaju i materijalni artefakti iz prošlosti i savremene stvarnosti.

U teoriji umetnosti taj pristup stvaranja skulpture nazvan je „ananda“ po mitološkom biću koje je prisutno u mnogim njegovim delima. U okvirima svog širokog interesovanja piše i objavljuje naučne radove i eseje u domaćoj i inostranoj stručnoj štampi i javnim glasilima iz oblasti filozofije, aktuelnih društvenih zbivanja i teorije umetnosti.

Aw: Učestvovao je na javnim konkursima gde je dobijao i priznanja za svoj rad. Jedna od devet prvih nagrada na UNESKO-vom konkursu za fontanu u Kopenhagenu, Danska 1983; prva nagrada za spomenik učesnicima u tri rata „Vrata slave“ za Draper park u Milfordu,

Masačusets, SAD, 1989; godišnja nagrada za skulpturu u konkurenciji od oko 4000 izlagača na strogo selektivnoj izložbi „umetnost u glavnom gradu“,

Grand Palais, Pariz, Francuska, 2010; „Tejlor“ fondacija dodeljuje samo jednu nagradu svake godine, a dobitnici su najveći vajari u istoriji svetske skulpture. Novinari pariskih pisanih medija nazvali su ga „Raden“ u znak priznanja srpskom umetniku. Od tada ga tako oslovljavaju. Dobitnik je i nagrade na konkursu povodom 300 godina Ruske flote u Sankt Peterburgu 1996.

Za svoj stručni rad i javno i društveno angažovanje u više navrata je dobio visoka odlikovanja i prestižne nagrade.

***Me:** Nositelac je počasnog doktorata nauka dobijenog na Akademiji za očuvanje intelektualnih sposobnosti čoveka (Moskva, Rusija). Inostrani je član Ruske državne akademije umetnosti (Imperatorske akademije), koju je 1757. godine osnovala carica Katarina Velika. Član je ULUS-a od 1980. godine i više stručnih udruženja. Osnivač je i „Srpskog krivaka“, organizacije afirmisanih stručnjaka i stvaralaca Srbije i predsednik je kulturnog kluba ove organizacije. Kao slobodan intelektualac politički je aktivan, a bio je kandidat za predsednika Srbije na prvim demokratskim izborima 2002. godine, kao predsednik „Društva slobodnih građana“.*